

Р Е Ш Е Н И Е

№ 140

град Перник, 16 май 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и четвърти април две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №76 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Областна дирекция (ОД) на МВР – Перник срещу решение №1162 от 11.01.2013 г. на Районен съд – Перник по НАХД №1265 по описа на съда за 2012 г. С атакуваното решение е отменен електронен фиш серия К №0262813 издаден от ОД на МВР – Перник срещу „ГОГО И ГЕРИ“ ЕООД, ЕИК 201280774, седалище и адрес: гр. Перник, кв.***, представлявано от Г.С.П.*** за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за което на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 140 (сто и четиридесет) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Излага доводи за липса на пороци на производството по налагане на административно наказание и съответно съобразеност на издадения електронен фиш с изискванията на закона, с което било гарантирано правото на защита на посочения нарушител. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесния електронен фиш.

Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – „ГОГО И ГЕРИ“ ЕООД, гр. Перник се представлява от Г.С.П.***, който възразява срещу касационната жалба и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и жалбата не следва да бъде уважавана.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд жалбоподателят представя писмени доказателства, които твърди да са във връзка със сочените основания за обжалване, а именно: заверено копие на Заповед №Із-305/04.02.2011 г. на Министър на вътрешните работи ведно с приложение към нея; заверено копие на Протокол от проверка №67/28.02.2012 г., съставен от Главна Дирекция „Мерки и измервателни уреди“ при Български институт по метрология; заверено копие на удостоверение №10.02.4835, издадено от БИМ на „Тинел Електроникс“ ООД, България; заверено копие на заверено копие на писмо изх. №255/16.09.2011 г. от „Тинел Електроникс“ ООД до директора на ГДОП – МВР, вх. №6028/19.09.2011 г.; заверено копие на писмо рег. №78-01-30/23.06.2011 г. на БИМ до Главна Дирекция „Охранителна полиция; заверено копие на писмо рег. №ОВ-5090/19.07.2011 г. на Зам.-Директор на ГДОП – МВР; заверено копие на протокол за извършено обучение от 21.02.2012 г.; писмо изх. №21675/07.12.2012 г. и писмо изх. №21677/07.12.2012 г.

Административен съд – Перник, като разглежда жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на материалния и процесуален закон и във връзка с изложеното в жалбата касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник след събиране, анализ и преценка на доказателствата по делото е приел от фактическа страна, че на 04.07.2012 г. в 09:05 h в гр. Перник, ПП І-6, кв. Бела вода, км 76+400, посока гр. Радомир мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M“ №576 е регистрирала движение със скорост от 82 км/ч на МПС марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. №РК6343ВА, собственост на „ГОГО И ГЕРИ“ ЕООД, гр. Перник, при въведена законова забрана за движение в населено място със скорост, надвишаваща 50 км/ч. За регистрираното нарушение е издаден процесният електронен фиш, връчен на собственика на МПС-во на 11.07.2012 г. Срещу електронния фиш не е подавано писмено възражение или декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

При така установеното от фактическа страна районният съд при извършената служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание е установил, че в хода на същото са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочили го в степен да обосноват отмяна на издадения електронен фиш. Решаващият състав на първата съдебна инстанция е приел, че

административнонаказателното производство е образувано срещу негоден субект на нарушение по ЗДвП предвид качеството му, а именно ЮЛ. Прието още в обжалваното решение е, че не са били налице законови предпоставки за приложение на процедура за налагане на административно наказание за нарушения по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП, а именно, че електронния фиш е издаден както от мобилна камера, така и в присъствието на контролен орган, което противоречало на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, имаща предвид единствено стационарни технически средства, респективно само издаваните посредством тях електронни фишове. На основание тези си заключения районният съд е отменил обжалвания електронен фиш на процесуално основание и не е разгледал съществото на спора.

Административен съд – Перник споделя изводите на първата съдебна инстанция, поради което намира касационната жалба неоснователна, като съображенията за това са следните:

От събраните по делото материали и настоящата инстанция прави извод за незаконосъобразност на издадения електронен фиш. Това е така, защото въпреки че текстът на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП въвежда процедура, която е изключение от общите правила регламентирани в ЗАНН по ангажиране на административнонаказателна отговорност на водачите на МПС, законодателят все още не е делегирал правомощия на технически средства, каквито са камерите за видеонаблюдение и съответната компютърна техника инсталирана в МВР да изпълнява функции на административнонаказващ орган. От приложеният по делото електронен фиш, който дори не е заверен с оригинала е видно, че същият не носи нито дата на издаване, нито подпис на длъжностното лице, което е въвело данните в него, а в последствие и го е разпечатало на хартиен носител. Приложена е разпечатка на 4 бр. снимки на лек автомобил "Фолксваген" с рег. №***, на която са описани дата и час, измерена скорост, ограничение, превिшение, посока стрелка "на долу", трафик М, режим Н, координати на GPS система. В електронния фиш тези данни са пресъздадени по различен начин, като описаните на снимките координати на GPS системата са променени и е въведено гр. Перник, ПП I-6, кв. Бела вода, км.76+400. Посоката от стрелка "на долу" се е превърнала в посока гр. Радомир. Тези промени от клипа към електрония фиш няма данни да са извършени автоматично и най-вероятно при пренасянето им е налице човешка намеса. По делото не са налице каквито и да било данни кой и кога, на кое място, е позиционирал камерата за видеонаблюдение, както и кой и кога, записаните от тази камера данни, е оформил като електронен фиш, свалил ги е на хартиен носител и ги е изпратил за връчване на „ГОГО И ГЕРИ“ ЕООД, гр. Перник. Пълната анонимност на служителя или служителите оперирали с техниката препятства възможността за преценка на тяхната компетентност, както и не дава гаранция за изключване на човешка грешка.

На следващо място, както всяко нарушение, така и нарушенията установени по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са обвързани със съответните давностни и преклузивни срокове. В конкретния случай електронния фиш не носи дата на издаване, което не позволява тези срокове да бъдат проследени от съда.

Производството се е развило сравнително бързо и едва ли нарушението е погасено по давност, но фактът, че този срок не може да бъде проследен е достатъчно смущаващ, от една страна, както по отношение на давностните и преклузивни срокове, така и по отношение на приложение на по-благоприятен закон при евентуално настъпили законодателни промени в периода между извършване на нарушението и издаване на електронния фиш. Тези въпроси са принципни и се следят от съда при съответно наведени доводи.

На следващо място настоящата инстанция намира, че в електронния фиш липсва достатъчно ясно описание на нарушението и мястото на неговото извършване. В конкретният случай никъде в електронния фиш не е описано от съответната техника или нейния оператор – физическо лице, на какво основание е прието, че в конкретния участък действа съответното ограничение на скоростта, т.е. населено място ли е, високоскоростен път ли е, магистрала ли е и има ли пътен знак, указващ скорост различна от допустимата по закон. И ако е имало такъв знак къде е бил поставен и автомобилът попадал ли е в неговата зона на действие. Координатите 76+400 на път ППІ-6 не са обичайния възприет начин за описание на конкретно място на извършване на нарушение, още повече, че по никакъв начин те обичайно не могат да се свържат и да се приеме, че са същите описани като ЕЛ: 22°59.9548 и NL: 42°35.6006 в приложения към фиша снимков материал, както и да са ясни и безпротиворечиви за наказаното лице, без то да притежава съответните специални знания.

Макар и законодателят да не е предвидил електронният фиш да съдържа информация в какъв срок и пред кого може да бъде обжалван, изхождайки от общите правила на българското право освен указания за отстъпки и напътствия за плащане, във фиша би следвало да се съдържа и информация в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва наложеното наказание.

Принципа за невиновност е относим и към административните нарушения и въведеният от законодателя специален ред в ЗДвП за установяване и наказване на нарушителите на ЗДвП не освобождава наказващия орган, който в никакъв случай не е техническо средство, да докаже пред съда със средствата допустими от закона авторството, вината и извършването на нарушението, като едновременно с това съдът следи и дали са спазени правата на нарушителя.

Административнонаказващият орган е допуснал в обжалвания пред съд и отменен от първа съдебна инстанция електронен фиш съществено процесуално нарушение, отнасящо се и до субекта на процесното нарушение и адресат на наложената административна санкция. Собственикът на МПС-во, с което е извършено нарушението по настоящия съдебен спор е ЮЛ – ЕООД, поради което на същото не може да бъде наложена санкция по реда на чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. ЗАНН в чл. 83, ал. 1, предвижда изключение от общия принцип на чл. 24, ал. 1 на ЗАНН, че административнонаказателната отговорност е лична, като предвижда възможност в предвидени в закон или указ на Министерски съвет или Наредба на Общински съвет случаи, на юридически лица и еднолични търговци да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към

държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Приложимият специален закон в настоящия казус – ЗДвП, не съдържа изрична разпоредба предвиждаща възможност за носене на административнонаказателна отговорност от ЮЛ и ЕТ, което на следващо място се затвърждава и от вида на предвижданото административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. Административното наказание за извършеното нарушение е следвало да бъде наложено на управителя на ЮЛ, представляващ същото. Така допуснатото нарушение е особено съществено и съставляващо самостоятелно основание за отмяна на процесното НП, без необходимост касационния съд да обсъжда правилността на останалата част на мотивите на първоинстанционното съдебно решение.

Предвид горните си изводи касационният съд смята, че като е отменил незаконосъобразен електронен фиш, с който е започнало и завършило производство по налагане на административно наказание за извършено нарушение, свързано с превишаване на разрешена скорост за движение в населено място, Районен съд – Перник е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1162 от 11.01.2013 г. на Районен съд – Перник по НАХД №1265 по описа на съда за 2012 г., с което отменен електронен фиш серия К №0262813, издаден от ОД на МВР – Перник срещу „ГОГО И ГЕРИ“ ЕООД, ЕИК 201280774, седалище и адрес: гр. Перник, кв.***, представлявано от Г.С.П.*** за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за което на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 140 (сто и четиридесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/